

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1401/2017
25.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 10/17 од 22.12.2017. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године и К 461/15-Кв 3532/16 од 18.11.2016. године и решења истог суда К 461/15 од 02.11.2016. године и К 461/15-Кв 3562/16 од 18.11.2016. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 10/17 од 22.12.2017. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године и К 461/15-Кв 3562/16 од 18.11.2016. године, и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 10/17 од 22.12.2017. године, у делу у коме је поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године и К 461/15 – Кв 3532/16 од 18.11.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године, досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 81.750,00 динара браниоцу по службеној дужности, адвокату Светлани Бобић и истим решењем је одређено да ће се наведени износ исплатити из буџетских средстава суда, на текући рачун браниоца окривљеног, адвоката Светлане Бобић, ближе означен у изреци наведеног решења, у року до 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду К 461/15 – Кв 3532/16 од 18.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца, адвоката Светлане Бобић, од 14.11.2016. године, изјављена против решења Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године.

Решењем Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године, досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 138.750,00 динара, браниоцу по службеној дужности, адвокату Светлани Бобић, и одређено да ће се наведени износ исплатити из буџетских средстава суда, на текући рачун браниоца окривљеног, адвоката Светлане Бобић, ближе означен у изреци решења, у року до 60 дана до дана правноснажности наведеног решења.

Решењем Вишег суда у Београду К 461/15 - Кв 3562/16 од 18.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца, адвоката Светлане Бобић, од 14.11.2016. године, изјављена против решења Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године.

Против наведених правноснажних решења Вишег суда у Београду, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 10/17 од 22.12.2017. године, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 441. став 4. у вези са тарифним бројем 4, став 2. и тарифним бројем 6. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Светлани Бобић, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме, да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка и то побијаним решењима Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године и К 461/15 – Кв 3562/16 од 18.11.2016. године, повредио закон, јер део захтева браниоца окривљеног, у коме иста тражи накнаду трошкова насталих за састављање жалбе изјављене на решење о трошковима поступка, није прихватио.

Наиме, Виши суд у Београду је првостепеним решењем К 461/15 од 02.11.2016. године, досудио трошкове кривичног поступка у износу од 138.750,00 динара, браниоцу по службеној дужности, адвокату Светлани Бобић, не признајући том приликом трошкове браниоца за састављање жалбе на решење о накнади трошкова браниоцу, са образложењем да жалбе које се не тичу решавања кривичне ствари, не подлежу накнади трошкова. Наведено решење је потврђено другостепеним решењем тог суда К 461/15-Кв 3562/16 од 18.11.2016. године, са образложењем да предметни трошкови нису предвиђени Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Виши суд у Београду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП, наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7. прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% од награде из тарифног броја 1, за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, тарифним бројем 5, у ставу 1. наведене тарифе, прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из тарифног броја 1, док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1, увећана за 100%. Дакле, награда за састављање жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена тарифним бројем 5, став 1. и 2. већ се ова жалба има третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку, сходно ставу 2. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер суд супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није досудио награду и нужне издатке браниоцу по службеној дужности, за састављање жалбе на решење о трошковима кривичног поступка.

Стога је Врховни касациони суд у овом делу усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, као основан, у погледу напред изложене повреде закона учињене правноснажним решењима Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године и К 461/15 – Кв 3562/16 од 18.11.2016. године, те иста решења укинуо и предмет вратио том суду на поновно одлучивање, с тим да ће Виши суд у Београду приликом поновног одлучивања, отклонити учињену повреду закона, имајући у виду примедбе и разлоге изнете у овој пресуди.

Поред тога, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 10/17 од 22.12.2017. године и против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 461/15 од 02.11.2016. године и К 461/15 – Кв 3532/16 од 18.11.2016. године, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези тарифног броја 6, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, поводом трошкова за разговор са окривљеним у притвору, а која повреда је идентична повредама о којима се Врховни касациони суд већ изјаснио у својим пресудама Кзз 1082/15 од 22.12.2015. године и Кзз 929/14 од 26.03.2014. године, када је у питању повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, које пресуде су доступне лицима која имају правни интерес.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је нашао у смислу одредбе члана 486. став 2. ЗКП, да се не ради о питању од значаја за правилну и уједначену примену права.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде у делу у коме је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, а на основу члана 487. став 1. тачка 4) у вези са чланом 486. став 2. ЗКП, у делу у коме је захтев одбацио, јер није од значаја за правилну и уједначену примену права.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.